

[Pelle Voigt]

om dansk suverænitet i områderne, den suverænitet, som fastslås i baseaftalen af 1951, skal jeg blot minde om den diskussion, vi havde her i Folketinget for et år siden, hvor et flertal syntes at være af den opfattelse, at end ikke den danske færdselslov gælder på baseområderne, et synspunkt, som det amerikanske færdselspoliti på baserne i øvrigt er uenig i, for de sender trafiksynderne af sted til Danmark for at blive dømt ved danske domstole. Her har vi altså endnu et eksempel på dette vasallforhold og på et udenrigsministerium, der er mere amerikansk end USA selv.

Og når også Socialdemokratiet spiller med og har spillet med hele tiden og ønsker, at disse ting skal dækkes til, er det vel den eneste forklaring på, at vi kan opleve det, som vi oplever her i dag: en udenrigsminister, der sender den ene lodret forkerte påstand efter den anden ud i folketingssalen, uden at et flertal reagerer og er interesseret i at stille ham til regnskab for det.

Det er derfor efter vores opfattelse helt utilstrækkeligt, at man nøjes med til regeringens store tilfredshed at foretage en række konstateringer, der ligesom antyder, at alt skulle være i den skønneste orden. Vi mener, det er afgørende, at der kan gennemføres en parlamentarisk eller en uafhængig undersøgelse af dette. Vi ved, at dette krav er et krav, der deles bredt af den danske fredsbevægelse i Danmark, også de dele af fredsbevægelsen, som tilhører Socialdemokratiet, men i øvrigt alle fredsbevægelsens organisationer uanset partipolitiske eller andre tilhørsforhold.

Men her ramler man altså ind i det væsentlige problem, som ingen bryder sig om at tale om: at Danmark har afskrevet Grønland meget langt frem, at Danmark ikke er villig til, når det kommer til nogen som helst konfrontation eller diskussion, at påtage sig sit soleklare ansvar i henhold til traktaten af 1951 om de dansk-amerikanske forsvarsområder. Det synes vi er uacceptabelt. Vi ønsker, at der bliver gennemført en undersøgelse i hvert fald, som kan klargøre det, som udenrigsministeren også har været inde på: hvordan det kan gå til, at et Folketing under en debat og en diskussion af den art, som vi har oplevet om ministerens redegørelse, og som vi har oplevet tidligere i Folketingets spørgetid og ved besvarelsen af skriftlige

spørgsmål, systematisk kan få en række såkaldte oplysninger uden afsenderadresse og i fuldstændig modstrid med, hvad man kan konstatere ved at konsultere åbne amerikanske kilder.

Jeg forstår, at Socialdemokratiet ikke ønsker at være med til, at der foranstalles en sådan undersøgelse, og det synes jeg er ubehageligt og trist, selv om vi i øvrigt på mange punkter er enige i de politiske hovedsynspunkter, som fremlægges i den socialdemokratiske dagsorden.

Vi kan jo nemlig, hvis vi ser på debatten om redegørelsen, konstatere, at hvis denne redegørelse eller det, ministeren gjorde rede for her i begyndelsen af denne debat, kom til afstemning her i Folketinget, ville det være faldet. Det ville ikke være muligt for regeringen her i dag at få et politisk flertal for de synspunkter og for den groteske udlægning af ABM-traktaten, som udenrigsministeren har gjort sig til talsmand for her.

Det bliver altså ikke konstateret, men jeg vil gerne, fordi der trods alt på en række hovedpunkter er politisk enighed i denne sag, afslutningsvis spørge hr. Lasse Budtz: er det sådan, at Socialdemokratiet er indstillet på, at der i et af Folketingets eksisterende udvalg kan foretages en grundig undersøgelse, der kan munde ud i en beretning fra dette udvalg, sådan at vi kan få afklaret den række af problemer og løse ender, som har været taget op i denne debat, eller skal det hele fejles ind under gulvtæppet?

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Ja!

Stinus (RV):

Udenrigsministeren sagde i debatten tidligere på dagen om Thuleradaren: »Vi ved, hvad det er, der installeres. Vi ved, hvad det kan, og vi ved, hvad det skal bruges til.«

»Vi« er formentlig regeringen, men det er ikke nok. Også Folketinget skal vide, hvad der er, og hvad det kan bruges til. Vi er således ikke tilfredse med udenrigsministerens bemærkninger om, at udenrigspolitisk nævn og Folketinget ikke er blevet orienteret om udbygningen af Thuleradaren, fordi regeringen vurderede, at der ikke var nogen politisk sag.